

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: A. U., narozen X
bytem Ú. 974/44, P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 23. 8. 2019

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 23. 8. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 28. 5. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná žalobci snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Plzeň-město dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 55 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojila námitkami, které žalované zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 7b (Porucha osobnosti, středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 45 %. Vzhledem k dalšímu postižení žalobce zvýšil podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 %, tj. celkem na 55 %. Neshledal důvod hodnotit žalobcův stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť mu chyběl doklad o těžkém funkčním postižení.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítal následující: jeho zdravotní stav se za 14 let nezlepšil, naopak mu byly navýšeny léky. Podle stanoviska Úřadu práce je kvůli své diagnóze a jejím symptomům prakticky nezaměstnatelný. Rovněž v posudkovém hodnocení lékař nepředpokládal zlepšení žalobcova zdravotního stavu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu. Navrhla důkaz posudkem od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního, dále též „s. ř. s.“). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 5d) vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké postižení spjaté s obsedantně kompulzivní poruchou a těžce narušující výkon denních aktivit, včetně pracovních. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 70 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila na 70 % bez aplikace § 3 a 4 citované vyhlášky. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila 1. 4. 2009.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Žalobce byla jednání posudkové komise přítomen. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, nic proti nim nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí snižujícímu výši invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 1. 4. 2009 a od té doby pokračuje. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesní úspěšný žalobce by měl právo na náhradu nákladů řízení, které proti žalované důvodně vynaložil (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Ze spisu však žádné náklady nevyplývají a žalobce žádné ani nepožadoval. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. dubna 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.